

I. Case 1

1. **Bavli Shabbat 128b**

The Master said in the *baraita*: If a woman giving birth were to need a lamp, her friend would light the lamp for her on Shabbat. The Gemara asks: This is obvious. The Gemara answers: It is necessary to teach this halakha only in the case of a blind woman giving birth. Lest you say: Since she cannot see even with the light it is prohibited to bring a lamp for her, it teaches us that lighting the lamp is permitted to settle her mind. The blind woman thinks: If there is something that needs to be done in the course of childbirth, the lamp will enable my friend to see and she will do it for me.

שבת קכ"ח ב
אמר מר אם היתה צריכה לנר
חבירתה מדלקת לה את הנר
פשיטא לא צריכא בסומא
מהו דתימא כיון דלא חזיא
אסור קא משמע לן איתובי
מיתבא דעתה סברא אי איכא
מידי חזיא חבירתה ועבדה
לי:

2. **Tosafot, Shabbat 128b**

קמ"ל איתובי מיתבא דעתה - אע"ג דבפרק בתרא דיומא (דף פג.) אמר חולה אין מאכילין אותו ביוה"כ אלא ע"פ מומחה והכא שריא משום יתובי דעתא היינו שיותר יכולה היולדת להסתכן על ידי פחד שתתפחד שמה אין עושין יפה מה שהיא צריכה ממה שיסתכן החולה ברעב

"To settle her mind" - Even though in the final chapter of Yoma (83b) it says that we don't feed an ill person on Shabbat except according to medical experts, and here it is permitted (to violate Shabbat by lighting a candle merely) due to settling her mind, it is because a laboring woman is more susceptible to be endangered through fear, if she fears that they are not doing what she needs properly, more than someone who is ill due to hunger.

3. **Rambam, Mishneh Torah, Laws of Shabbat 2:11**

When a woman in the process of childbirth squats to give birth, her life is considered in danger and the Sabbath laws may be violated on her behalf. A midwife may be called from a distant place and the umbilical cord may be cut and tied. If she requires a light when she cries out because of labor pains, a candle may be lit for her. [This leniency is granted] even if she is blind, because light has a calming influence even if she does not see. If she needs oil or the like, it may be brought for her. If possible, the items that are brought should be brought in an uncharacteristic manner; for example, a friend should bring a utensil tied in her hair. If this is not possible, it may be brought in the ordinary manner.

היולדת כשכורעת לילד הרי היא בסכנת נפשות ומחללין עליה את השבת. קוראין לה חכמה ממקום למקום וחוזתים את הטבור וקושרין אותו. ואם היתה צריכה לנר בשעה שהיא צועקת בחבליה מדליקין לה את הנר. ואפלו היתה סומא מפני שדעתה מתישבת עליה בנר ואף על פי שאינה רואה. ואם היתה צריכה לשמן וכיוצא בו מביאין לה. וכל שאפשר לשנות משנין בשעת הבאה כגון שתביא לה חברתה כלי תלוי בשערה. ואם אי אפשר מביאה כדרכה

4. **Shulchan Arukh, Orach Chayim 330:1**

A woman in labor is like an ill person who is in danger, and we violate Shabbat for her for whatever we need - we call the midwife (*chachamah*) from town to town to deliver her. And we kindle a lamp for her, even if she is blind. Nevertheless, whatever can be done with a shinui, should be done so, such as if her friend needs to carry a vessel it should be done hanging from her hair and the like...

אורח חיים ש"ל:א'
דיני יולדת בשבת. יולדת היא כחולה שיש בו סכנה ומחללין עליה השבת לכל מה שצריכה קוראין לה חכמה ממקום למקום ומילדין [אותה] ומדליקין לה נר אפי' היא סומ' ומ"מ בכל מה שיכולין לשנות משנין כגון אם צריכים להביא לה כלי מביאו לה חברתה תלוי בשערה וכן כל כיוצא בזה:

5. **R. Moshe Feinstein Igrot Moshe, OH 132**

"Q: In the matter of a woman who needs to travel in a taxi on Shabbat to the hospital to deliver, and she would like her husband or mother to travel with her, because there is *yishuv daat* in this, is it permitted, similar to lighting a candle which is permitted even when there is no essential need and only to "*yishuv her daat*" (Shabbat 120)? I responded that clearly, in that case [ie the candle], every person would fear that they won't see what she needs, even if the midwife says she's an expert to know even without the candle, certainly she's allowed to not believe her and can ask her outright. As we have seen, the Magen Avraham posits the question as to why we need the reason

בדבר האשה כשצריכה בשבת ליכע בטעקסי להצפטיטאל כדי ללדת והיא רוצה שגם הבעל או אמה יסעו עמה משום שבזה יש לה יתובי דעתא אם יש להתיר כמו הדלקת נר שמותר אף כשאין צורך בעצם רק משום יתובי דעתא בשבת דף קכ. והשבתי דלכאורה ל"ד להתם דדרך כל האדם להתפחד שמה לא יראו מה שצריכה דאף שהמילדת אומרת שבקויאה לידע גם בלא נר ודאי רשאה שלא להאמין לה ובדין קאמרה וכדחזינן שהמג"א בסו"ש-ל סק"ב נשאר בקושיא למה לן טעמא דמיתבא דעתא הלא צריכים להדלקת הנר לראות מה שצריכה עיי"ש.

...

of *yishuv daat* - don't they actually need to light the candle to see to her needs?!

...
But in any case, according to the law since we have seen that a woman giving birth may come to endanger herself due to fear, who can rely on differentiations (*hilukim*) when there is a concern/fear for *pikuah nefesh*. Therefore, if she says that she is afraid, even after it has been explained to her that there is nothing to be afraid of in traveling by herself - there is in this [case] a concern for *pikuah nefesh*, and her husband or mother must travel with her. And, even if she goes to the hospital before she is wailing from her labor pains, if it is a distance, he should also travel with her, for although she is not in danger at this moment, it is possible that on the way, her labor pains will increase to a level that she will wail from the labor pains, for then there would be a concern of her being endangered due to fear/panic."

5. Encyclopedia of Medical Halakha "Childbirth"

In connection to childbirth - all laboring women are in the category of danger, and all prohibitions are waived due to *pikuah nefesh*. Over and above this, we have seen that with a woman in labor special care to worry that she won't freak out (*tiruf daat*).

6. Rav Yehuda Herzl Henkin *Bnei Banim* volume 1: 33

"The husband's presence in the delivery room, and comfort measures for a birthing mother, and natural birth"

אבל אם האשה מפחדת * ולכן רוצה שבעלה ימצא אצלה, אינו צריך לפני שמוות לו להיות אתה בחדר הלידה ולע"ד מחוייב להיות שם מפני פקוח נפש, שחכמינו ז"ל העמידו פחדה של יולדת כסכנת נפשות ואפילו שבת מחללים למנוע פחדה, כמו שאמרו במסכת שבת דף קכ"ח עמוד ב' במשנה... הרי שאפילו להדליק נר בשבת לאשה שאינה רואה את הנר ורק דואגת לתקלה מותר כדי לישב את דעתה אף על פי שאין לה הנאת הגוף מזה, והוא הדין כאן שמפחדת להיות בלי בעלה מחוייב להיות אתה וזאת ההלכה בקיצור....

But if the woman is afraid * (see note) and therefore wants her husband to be present with her, we do not need to find grounds to permit him to be with her in the delivery room, and in my humble opinion, he is obligated to be there, because of the threat to her life, as our Sages z"l upheld the fear of a birthing mother to be a danger to life, and we even violate Shabbat to prevent her fear, as we said in Tractate Shabbat 128b in the Mishna.... Thus- even lighting a candle on Shabbat for a woman who cannot see the candle, and is only concerned for a possible complication is permitted, in order to comfort her mind, even though she has no physical benefit from it, and the rule is the same here, where she fears being without her husband, he is obligated to be with her, and this, in short, is the halacha.....

... ואף על פי שבאיסור והיתר שער נ"ט אות ב' כרך צועקת בחבליה עם כורעת לילד, אבל הסמ"ג והכלבו והארחות חיים כולם חלקו בלשונם בין כריעה לילד לבין צירים וכפשטות לשון הרמב"ם וכן מעיד החוש. ולפי זה מחללים שבת ליישוב דעתה של יולדת עוד הרבה זמן לפני הלידה.

.... Although the Issur V'Heter 59:2 includes "crying out during labor" with "bending down to give birth," the SMa"G and Kolbo and Orchot Chaim all differentiate in their phrasing between "bending down to give birth" and contractions, and follow the simplest read of the Rambam, which is also attested to by our observations. According to this, we violate Shabbat to settle the mind of a birthing mother quite a long time before the birth.

ולע"ד ישנם שני מיני טירוף הדעת, הא' כשהחולה מפחד בעד גוף שמה ימות והוא שכתב הרמב"ם במי שנשכו נחש כדי לישב דעתו ולחזק לבו עכ"ל שהוא לשון מניעת פחד וכמו שכתוב ביהושע פרק י"א לחזק את לבם לקראת מלחמה וגוי עכ"ל, והב' כשהחולה מצטער ודואג שלא יקיימו את דבריו בדברים שאינם קשורים לגופו והוא שכתב בשכיב מרע שלא תטרף עליו דעתו כשיודע שאין דבריו קיימים עכ"ל, ובאופן השני אין סכנת נפשות כלל ולכן לא התיר הרמב"ם אפילו קנין מדרבנן במקום שצריך קנין. והרווחנו בזה גם לדעות שאר הראשונים החולקים על הרמב"ם וסוברים כפרוש הרשב"ם במסכת בבא בתרא שם

אבל מ"מ לדינא כיון דמצינו ביולדת שעלולה להסתכן מחמת פחד מי הוא שיכול לסמוך על חילוקים בזה פקוח נפש ולכן אם אומרת שהיא מתפחדת אף ורי שמסבירין לה שאין מה לפחד ליסע בעצמה יש בזה חשש פקוח נפש וצריך הבעל או האם ליסע עמה. ואף אם נוסעת להאספיטאל כשעדין אינה צועקת בחבליה אם הוא במקום רחוק יש לו ג"כ ליסע עמה ראף שעתה לא תסתכן אבל הא אפשר באמצע הדרך יתוספו לה החבלי לידה עד השיעור שתצעק בחבליה שאז יש לחוש לשמא תסתכן מחמת פחד. והוג. ובכלל בנסיעה בקרר שלא שייך שמא ירבה בשבילו דהוא שוה לאחד ולהרבה אין בזה בעצם שום חלול שבת להנוסע עמה כיון שמוות הנסיעה בשבילה ואיני יודע בזה איסור ברור אף מדדבנן אם האספיטאל הוא בעיר שבתוך התחום אך אולי משום מראיתו עין ולכן יש להתיר אם תצטער מזה אף שלא יבא לידי סכנה.

אנציקלופדיה הלכתית רפואית - לידה
ביחס ליולדת - כל יולדת היא בגדר של סכנה, וכל האיסורים נידחים מפני פיקוח נפש. יתר על כן, מצינו ביולדת הקפדה מיוחדת לדאוג שלא תיטרף דעתה....

נוכחות הבעל בחדר הלידה ויישוב דעת ביולדת ולידה טבעית

Emotions in Halakha Session 5 - Victoria Sutton Yishuv Da'at & Teruf Da'at

שגם במקום שצריך קנין מותר לקנות משכיב מרע כדי שלא תטרף עליו דעתו, שגם הם לא התירו אלא שבות דרבנן ולא איסור תורה הואיל ובאמת אינו פקוח נפש. ועיין באורח חיים סימן ש"ו סעיף ט' שחולה דתקיף ליה עלמא ואמר שישלחו אחר קרוביו מותר לשלוח אחריהם על ידי גוי בשבת ובסימן של"ט סעיף ד' ששכיב מרע מותר לגרש בשבת שלא תטרף עליו דעתו, ולא התירו בכל אלה אלא איסור דרבנן אבל לא שישראל ילך בעצמו או שהקרובים יבואו בשבת וכן לא לכתוב את הגט בשבת עיין שם באחרונים, שכיון שטירוף הדעת של החולה והשכיב מרע הוא באופן הב' שכתבנו שאינו מפחד לגופו אלא לקיום דבריו לכן אינו פקוח נפש מן הסתם לחלל שבת, ושלא כמו שמשמע בלבוש סימן ש"ו סעיף ג' ועיי"ש באליהו זוטא סעיף קטן ד'.

.....
In my humble opinion, there are two types of "tearing apart of the mind." The first type is when the ill person is afraid for his body, that perhaps he might die, which is what the Rambam wrote about, regarding someone bitten by a snake: "in order to settle his mind and strengthen his heart" which is phrased as preventing fear, as is written in Joshua 11, "to strengthen their heart to face war, etc." The second type is when the ill person is distressed and worried that his words will not be upheld, in matters unrelated to his body, which is written about someone imminently dying, "so that his mind will not tear him apart, knowing that his words are not being upheld." In the second type, there is no life-threatening danger at all, and for this reason the Rambam did not even permit Rabbinic-level acts of acquisition, in a place where an act of acquisition would be necessary. Through this, we have also gained according to the other Rishonim, who disagree with the Rambam, and think, like the Rashbam in Tractate Bava Batra, that even in places where an act of acquisition is necessary, it is permissible to make acquisition from someone who is imminently dying, in order for his mind not to tear him up, because even they only permitted Rabbinic-level violations of Shabbat and not Biblical prohibitions, because this is not true life-threatening danger. See (Shulchan Aruch) Orach Chaim 306:9, indicating that someone who is ill and overpowered by the world who tells them to send for his relatives, they are permitted to send for them through a non-Jewish intermediary on Shabbat. Also see 339:4, indicating that someone who is imminently dying is permitted to issue a divorce on Shabbat, so that his mind will not tear him apart. In all of these, they only permitted him Rabbinic-level prohibitions, but not for the Jew to travel himself, or for the relatives to travel on Shabbat, or similarly not to write the bill of divorce on Shabbat, see Achronim there. Since the tearing apart of the mind of the ill person and the person who is imminently dying is the second type that we mentioned, where he is afraid not for his body but for his words to be upheld, therefore there is nothing life-saving that would allow violation of Shabbat. This is unlike what indicated by the Levush 306:3, see there in Eliyahu Zuta section 4.

ולע"ד ברוך שנתן מחכמתו ליראיו כי הכירו חכמים במה שונה יולדת מחולה שיש בו סכנה שהחולה אינו צריך אלא לנוח ולאכול מה שנותנים לו וכיוצא בזה ורפואתו גידי שמים ובידי אדם, מה שאין כן היולדת צריכה בעצמה להפליט את הולד והיא עבודה קשה שאינו דומה לה מאמץ אחר בחיי גבר או אשה כידוע, ואם תלחוץ בזמן שיש לה לרפות או לא תלהוץ בזמן שיש לה ללחוץ היא מתשת כוחה ומסתכנת, וצריכה ישוב הדעת כדי לשמוע לפקודת המילדת והחכמה בשעת לידה, ואם לא יהיה לה יישוב הדעת בשעת הצירים שוב לא יהיה לה בשעה שכורעת לילד, וכן אקדה מתשת כוחה אם אין לה מנוחת הנפש לנוח בשעת הצירים והיא חובטת בכאביה. וזוהי שיטת הרמב"ם שמחללים עליה את השבת כשצועקת בחבליה הרבה זמן קודם הלידה, על שם סופה שתוכל להפליט הולד

..In my humble opinion, blessed is the One who provided some of His wisdom to those who fear Him! For the Sages recognized how a birthing mother is different from someone with a life-threatening illness: an ill person just needs to rest and eat what he is given, etc. and his healing is in the hands of Heaven and the hands of other people, as opposed to the birthing mother, who must herself expel the offspring, which is hard labor, which is incomparable to any other challenge in the life of a man or woman, as is known. If she pushes when she should be resting, or does not push when she should push, she would be exhausting her strength and endangering herself, and she requires a settled mind, in order to listen to the instructions of the midwife or expert during the birth. If she did not have a settled mind during the time of the contractions, she also will not during the time she bends down to give birth. Thus a woman exhausts her strength if she does not have the emotional calm to rest during the contractions while she is experiencing pains. (NOTE: n.b. Also, fear strengthens pain, as written in the Moreh Nevuchim vol. 3 ch. 49 regarding circumcision.) This explains the Rambam's position, that we may violate Shabbat for her when she is crying out during labor, quite some time before the birth, because of the eventuality that she must push out her fetus.

II. Case 2:

1. Mishnah Berurah 328:38

(38)...If a door is locked in front of a child, we break the (לח) וכן כל כ"ב - כגון נפל תינוק לבור עוקר חוליא

Emotions in Halakha Session 5 - Victoria Sutton
Yishuv Da'at & Teruf Da'at

door and take them out, even though it splits the door...and appears like a forbidden Shabbat labor to make planks or chips for kindling...even so, the breaking is permitted lest the child become frightened and die. And we don't say that it's possible to rattle nuts for the child outside the door until they come with the key. Even if one needs the planks or wood chips it is permitted since one did not intend for that (when breaking the door).

ומעלהו אע"פ שהוא מתקן בה מדרגה בשעת עקירתו. ננעל הדלת בפני התינוק שובר הדלת ומוציאו אע"פ שהוא מפצל אותם כמין עצים שראויים למלאכה שנעשים כמין נסרים או קסמין להדלקה אפ"ה מותר השבירה שמא יבעת התינוק וימות ולא אמרינן שאפשר לקרקש להתינוק באגוזים מבחוץ עד שיביאו המפתח. ואפילו אם היה צריך להחוליא ולהנסרים והקסמין ג"כ שרי כיון שאינו מכוין לזה:

3. R. Jason Weiner, *Practical Medical Decision Making* (p. 45-50) "Truth Telling: When Painful Medical Information Should and Should Not Be Revealed"